

Torsdag, den 4. oktober 2001

34. efterlyser en forbedring af de skaderamte virksomheders retsstilling; mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør arbejde for større inddragelse af tredjeparter, og at det vil være gavnligt at indføre egentlige konkurrenceanalyser og offentlige høringer i forbindelse med Kommissionens behandling af de konkrete sager;

35. ser med tilfredshed på de fremskridt, der er gjort i ansøgerlandene med hensyn til konkurrencepolitikken og oprettelsen af konkurrencemyndigheder og disses aktiviteter; ønsker større disciplin og ingen eller kun korte overgangsperioder i forbindelse med statsstøtte;

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder.

10. Elektronisk handel og finansielle tjenesteydelser

A5-0301/2001

Europa-Parlamentets beslutning om meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om elektronisk handel og finansielle tjenesteydelser (KOM(2001) 66 – C5-0257/2001 – 2001/2119(COS))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen (KOM(2001) 66 – (C5-0257/2001),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF⁽¹⁾ af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationsamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked, særlig artikel 3 i dette direktiv,
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og til Rådets direktiver 90/619/EØF, 97/7/EF og 98/27/EF (KOM(1998) 468 – C4-0647/1998 – 1998/0245(COD))⁽²⁾ og Parlamentets holdning under førstebehandlingen af 5. maj 1999⁽³⁾ heraf,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 3. april 2001⁽⁴⁾ om Kommissionens meddelelse om investeringsservice: gennemførelsen af reglerne for god forretningsskik i henhold til artikel 11 i investeringsservicedirektivet (direktiv 93/22/EØF) (KOM(2000) 722 – C5-0068/2001 – 2001/2038(COS)),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 47, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål (A5-0301/2001) og udtalelse fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked,
- A. der henviser til, at vedtagelsen af direktivet om elektronisk handel var et skridt fremad i udviklingen af e-handel i Europa, eftersom direktivet er baseret på oprindelseslandsprincippet,
- B. der henviser til, at denne fremgangsmåde er af særlig betydning for de finansielle tjenester, der som følge af deres immaterielle karakter er specielt velegnede til grænseoverskridende elektroniske leverancer, og det ville være urimelig besværligt for leverandørerne af finansielle tjenester, hvis de skulle opfylde 15 forskellige regelsæt og forordninger,
- C. der henviser til, at fremme af grænseoverskridende kontrakter indgået ad elektronisk vej for finansielle tjenesteydelser kun er muligt på grundlag af en vedvarende tillid hos forbrugerne til disse følsomme produkter,

⁽¹⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 385 af 11.12.1998, s. 10.

⁽³⁾ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 197.

⁽⁴⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 7.

Torsdag, den 4. oktober 2001

- D. der henviser til, at der er et antal spørgsmål vedrørende de finansielle tjenester i direktivet, som kræver revision, navnlig de generelle undtagelser i forbindelse med etablering og udførelse af forsikringsvirksomhed, annoncering foretaget af institutter for kollektiv investering og spørgsmålet om, hvorvidt institutter uden ét pas kan udstede elektroniske betalingsmidler, samt spørgsmålet om, hvordan det kan sikres, at undtagelser i specifikke tilfælde i henhold til artikel 3, stk. 4, ikke undergraver oprindelseslandsprincippet,
- E. der henviser til, at meddelelsen også indeholder den ønskede klarlægning af, at fritagelsen fra kontraktlige forpligtelser skal være forenelig med EF-traktatens artikel 49,
- F. der henviser til, at direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at pålægge forbrugerne, herunder investorer, restriktioner, som gør det klart, at denne undtagelse ikke kan og ikke må anvendes til beskyttelse af nogen bredere kategori af investorer end forbrugere,
- G. der henviser til, at det snarlige udløb af fristen for medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om elektronisk handel og den kommende opdatering af direktivet om investeringstjenester gør, at det haster endnu mere at bevæge sig hen imod oprindelseslandsprincippet, hvad angår såvel investorer i erhvervslivet som private investorer,
- H. der henviser til, at det i praksis er vanskeligt at håndhæve en skelnen mellem online- og offlinetjenester, eftersom transaktioner ofte kræver begge dele,
- I. der henviser til, at benyttet af finansielle tjenesteydelser, både on- og off-line, bør nyde godt af klare og enkle regler med et konsekvent beskyttelsesniveau, uanset leveringsmetoden,
- glæder sig over Kommissionens anerkendelse af, at der er en række spørgsmål vedrørende finansielle tjenesteydelser i direktivet om elektronisk handel, som det er nødvendigt at revidere med henblik på snarligst at sikre en effektiv oprindelseslandsordning for finansielle tjenesteydelser, hvad angår såvel engros- som detailsalg;
 - understreger, at oprindelseslandsprincippet bør kombineres med en koordinering af de nationale lovgivningsrammer, der er så vidtgående som muligt, idet konkurrenceforvridninger ellers uundgåeligt vil medføre en negativ udvikling, hvor forbrugerbeskyttelsen forringes;
 - minder om, at Parlamentet stærkt støtter direktivet om e-handel, og gør medlemsstaterne opmærksom på, at rettidig gennemførelse af denne lovgivning på en måde, der styrker oprindelseslandsprincippet for online-transaktioner uden at udvide omfanget af de vedtagne undtagelser, danner grundlaget for et integreret EU-marked for finansielle tjenesteydelser;
 - beklager dog nogle medlemsstaters fortsatte bestræbelser på at fravige oprindelseslandsprincippet for online-salg af finansielle tjenesteydelser, selv om dette udtrykkeligt er blevet afvist af både Rådet og Parlamentet og til trods for, at øget konkurrence er i forbrugernes interesse;
 - beklager, at Kommissionen ikke har udformet en detaljeret gennemførelses- og tidsplan for fjernelse af alle de lovgivningsmæssige og andre forhindringer for vækst i e-handelen på området for finansielle tjenesteydelser, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at enes med Rådet og Parlamentet om en sådan »køreplan«;
 - konstaterer under henvisning til artikel 9, stk. 1, i direktivet om elektronisk handel, at det også er muligt at indgå forbrugslånkontrakter elektronisk;
 - gør navnlig opmærksom på, at der er nødvendigt at ajourføre lovgivning, der er ældre end direktivet om elektronisk handel fra 2000 og som ikke omfatter transaktioner foretaget ad elektronisk vej; understreger navnlig nødvendigheden af, at forbrugerkreditdirektivet ajourføres, således at elektronisk gennemførte og autoriserede transaktioner ligestilles med traditionelle skriftlige aftaler;

Torsdag, den 4. oktober 2001

8. understreger, at nationale forskelle med hensyn til markedsførings- og reklameregler på informationer, der er til rådighed på nettet, udgør en væsentlig hindring for væksten i e-handelen og at en fælles politik med henblik på at lette dens vækst og spredningen af informationer bør etableres; betoner endvidere, at det samtidig er nødvendigt at gennemføre harmoniseringsforanstaltninger for at sikre høj beskyttelse af forbrugerne og sundheden;
9. afviser definitivt samtlige forsøg på at indføre en overgangsperiode for overgang til oprindelseslandsprincippet for online-salg af finansielle tjenesteydelser i det foreslåede direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser;
10. opfordrer Kommissionen til at foreslå en klar tidsplan for handling med hensyn til undtagelsen hvor dette er nødvendigt og indarbejde både forsikringsselskabernes og investeringsinstitutters annoncering i anvendelsesområdet for oprindelseslandsprincippet i direktivet om elektronisk handel;
11. understreger betydningen af, at Kommissionens forslag om vejledning til medlemsstaterne i visse typer af nationale bestemmelser, som de eventuelt kan anvende for udefra kommende finansielle online-tjenester, ikke bliver en opfordring til medlemsstaterne om at anvende sådanne restriktioner;
12. understreger, at Kommissionen i fuldt omfang skal høre sektoren og forbrugerne, før den udsteder sådanne anvisninger, og at den bør basere sin vurdering på dokumenterede erfaringer fra de pågældende medlemsstater med hensyn til eksisterende eller tidligere problemer, som ikke er blevet imødegået som led i den nuværende EU-lovgivning eller bilaterale kontakter med oprindelseslandet; endvidere skal Kommissionen anvende den kontrolprocedure, der er fastlagt i artikel 3, stk. 4, i sin analyse;
13. opfordrer Kommissionen til at gøre det klart, at en sådan vejledning er tidsbegrænset, ikke juridisk bindende, at den ikke foregriber enkelttilfælde, og at Kommissionen vil anvende proceduren i artikel 3, stk. 4, i ethvert anmeldt tilfælde;
14. mener, at foranstaltningerne fastlagt i direktivet om elektronisk handel i kombination med alternative tvistbilægelsesmekanismer samt de garantier, der er fastlagt i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser som ændret af Parlamentet, vil styrke forbrugernes tillid til brugen af finansielle online-tjenester;
15. konstaterer dog, at et fælles betalingsområde, hvor det er hurtigt og billigt at overføre penge på tværs af grænserne, er af afgørende betydning for, at forbrugerne kan få fuld gavn af de grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser; glæder sig over, at Kommissionen har erkendt dette i sine forslag om sikre internetbetalinger; opfordrer til en mere vidtrækkende og streng anvendelse af oprindelseslandsprincippet for at minimere den opsplitningen af markedet, der for forbrugerne vil være en følge af forskellige kontraktlige bestemmelser for finansielle tjenesteydelser;
16. konstaterer, at den lovgivningsramme, der er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997⁽¹⁾ om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg – Erklæring fra Rådet og Parlamentet ad artikel 6, stk. 1 – Erklæring fra Kommissionen ad artikel 3, stk. 1, første led, allerede giver forbrugere, der foretager fjernkøb, ret til refusion i tilfælde af uautoriserede transaktioner eller udeblevet levering af de indkøbte varer/tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen til at vurdere, i hvor høj grad det er lykkedes med denne ramme at skabe tillid blandt forbrugerne til elektronisk handel, hvordan eksisterende mekanismer (inkl. »chargeback-systemet« mellem kortudsteder og handlende) virker, og hvordan refusionsmekanismer (med lovgivningsmæssig eller ikke-lovgivningsmæssig opbakning) bør indarbejdes i fremtidige online-betalingsystemer, under hensyntagen til, at kreditkort eller kontokort ikke bør være det fremherskende betalingsmiddel; konstaterer, at det er vigtigt at tilskynde til foranstaltninger til bekæmpelse af bedrageri, herunder udvikling af nye former for autentificerings- og identificeringsteknik; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremsætte forslag med henblik på at sikre et fælles område for betalingskort og fortsat fremme de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette grænseoverskridende brug af elektroniske betalingsmidler;

(¹) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

Torsdag, den 4. oktober 2001

17. er enig i, at bedre overensstemmelse mellem de enkelte landes regler vedrørende forbrugerkontrakter for finansielle tjenesteydelser er ønskelig, forudsat at denne kan skabes på et niveau, der er tilstrækkelig højt til at sørge for passende beskyttelse, og at den ikke gøres til en betingelse for direkte overgang til oprindelseslandsprincippet, når direktivet om elektronisk handel træder i kraft;
18. kræver, at Kommissionen rettidigt gennemfører en omfattende høring om »Rom II«-forslaget, som omfatter samtlige interesserede grupper, herunder den finansielle tjenesteydelsessektor;
19. opfordrer indtrængende Kommissionen til som et prioriteret anliggende at undersøge spørgsmålet om »obligatoriske bestemmelser« i forbindelse med revisionen af Rom-konventionen med henblik på at finde løsninger, der respekterer oprindelseslandsprincippet, og med henblik på at undgå opsplitning af det indre marked samt for at tilskynde til udviklingen af e-handel, idet forbrugernes tillid øges; bemærker, at disse bestemmelser skal være i overensstemmelse med eksisterende traktatforpligtelser;
20. ser frem til en opgørelse over de eksisterende kontraktregler på nationalt plan til beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med detailsalg af finansielle tjenesteydelser og opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe juridiske foranstaltninger over for de medlemsstater, der indfører uforholdsmæssigt strenge regler for tjenester, der frit er til rådighed i andre medlemsstater;
21. gør opmærksom på, at der skal tages hensyn til eksisterende og godkendt markedspraksis i forbindelse med e-handel, når de nationale bestemmelser tilpasses og/eller der indføres fællesskabsregler;
22. foreslår, at Kommissionen tilskynder de finansielle tjenesteydelseserhverv til at vedtage en europæisk adfærdskodeks om anvendelsen af et klart sprog i forbrugeraftaler for at øge forbrugernes tillid og styrke konkurrencen ved at muliggøre en umiddelbar sammenligning af de produkter og tjenesteydelser, der tilbydes;
23. lykønsker Kommissionen med dens initiativ til at oprette European Extra Judicial Network (EEJ-NET) og Financial Services Complaints Network (FIN-NET), som støtter forbrugere, der ønsker klageadgang på tværs af grænserne; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og samtlige interesserede parter til at føre kontrol med funktionen af EEJ-NET, FIN-NET og de alternative tvistbilæggelsesordninger i den private sektor samt overlappning mellem disse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje, hvordan det sikres, at ADR-systemer, der er tilgængelige on- og off-line i Den Europæiske Union, har tilstrækkelige midler og opfylder visse fælles høje standarder, navnlig med hensyn til kvalifikationer hos personer, der kan agere som mæglere/forligsmænd;
24. opfordrer indtrængende alle websteder, der udbyder finansielle tjenesteydelser, til at annoncere om disse klagemidler, og opfordrer Kommissionen til at overvåge og årligt aflægge beretning om anvendelsen af denne mulighed i hver enkelt medlemsstat;
25. understreger betydningen af så vidt muligt at sikre sammenhæng mellem de juridiske rammer for finansielle tjenester, der udbydes online eller offline, navnlig ved så hurtigt som muligt at gå over til en oprindelseslandsordning for finansielle offline-tjenester, der omfatter såvel engros- som detailsalg;
26. mener, at finansielle online-tjenester fra tredjelande, som tilbyder et niveau for tilsyn og beskyttelse af investorer, der svarer til EU-niveauet, også bør kunne drage nytte af oprindelseslandsordningen; opfordrer derfor Kommissionen til, hvor dette er muligt, at forhandle gensidige anerkendelsesaftaler med tredjelande, som opfylder disse krav;
27. erkender vanskelighederne med at anvende traditionelle metoder til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, såsom »know your customer«-regler, i et online-miljø, og opfordrer Kommissionen til at øge støtten til nye autentificerings- og identificeringsteknikker;
28. støtter forskning med henblik på alle nye risici forbundet med elektroniske forretningsmodeller, men bemærker, at de traditionelle kredit- og etableringsrisici og andre risici fortsat består, og at tilsynsmyndighederne ikke skal lægge unødigt meget vægt på nye risici, udelukkende fordi de er elektronisk baserede;
29. understreger, at udviklingen inden for e-handel og indførelsen af oprindelseslandsprincippet gør det endnu mere nødvendigt at udforme en forsigtig politik og et europæisk system af regulerende myndigheder;

Torsdag, den 4. oktober 2001

30. mener, at et virkeligt indre marked for finansielle tjenesteydelser, hvad enten det er on-line eller offline, ikke kan opnås uden konsekvent og rettidig gennemførelse og håndhævelse af lovgivningen; opfordrer Kommissionen til at håndhæve e-handelsdirektivet forudseende og konsekvent; opfordrer de instanser, der regulerer de finansielle tjenesteydelser i de enkelte medlemsstater, til at arbejde nært sammen for at sikre konsekvent gennemførelse og fortolkning af al lovgivning vedrørende e-handel og finansielle tjenesteydelser;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

11. Strategi for tjenester i det indre marked

A5-0310/2001

Europa-Parlamentets beslutning om meddelelse fra Kommissionen om en strategi for tjenester i det indre marked (KOM(2000) 888 – C5-0103/2001 – 2001/2052(COS))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen (KOM(2000) 888 – (C5-0103/2001),
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon, især punkt 17,
 - der henviser til artikel 15, stk. 2, 16, 35, 36, 37 og 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om strategien for EU's indre marked (KOM(1999) 464 – C5-0212/1999 – 1999/2167(COS))⁽²⁾,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 14, stk. 2, 16 og 49-55,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 47, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked og udtalelse fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi (A5-0310/2001),
- A. der henviser til, at servicesektoren har væsentlig betydning for den europæiske økonomis videre udvikling, da:
- den allerede svarer for den største andel af bruttonationalindkomsten og bidrager til mere end to tredjedele af beskæftigelsen,
 - udviklingen hen imod informationssamfundet bidrager med øget dynamik til denne sektor,
 - sektoren udgør den grundlæggende forudsætning for de andre sektorer konkurrenceevne,
 - sektoren er drivkraften for kvalificeret beskæftigelse og innovation,

1. glæder sig over, at Kommissionen med denne meddelelse efterkommer en opfordring fra Det Europæiske Råd i Lissabon og med sin globale strategi for tjenester i det indre marked tager højde for servicesektorens stigende betydning; tilkendegiver sin støtte til Kommissionens initiativ og understreger, at forslaget er politisk og økonomisk nødvendigt for at sikre en effektiv gennemførelse af det indre marked for tjenester gennem fjernelse af de lovgivningsmæssige og administrative hindringer for tjenesteydere, som ønsker at operere på det indre marked;

2. understreger betydningen af servicesektoren som drivkraften i den nye økonomi og produktionsindustriens stigende sammensmeltning med leveringen af tjenester; minder om, at hindringer for grænseoverskridende tjenester inden for en sektor kan have negative konsekvenser for levering af og fri bevægelighed for tjenester inden for mange andre sektorer, navnlig i forbindelse med hindringer for erhvervssektoren og de liberale erhverv; glæder sig derfor over, at den nye strategi forekommer horisontal og vidtspændende;

⁽¹⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 465.